

accounting policies and statements preparation shall be separated and, accordingly, organizational principles of accounting, accounting policies, principles of financial statements development and submission should be distinguished.

The organizational principles of accounting should ensure creation of conditions for a company's activities accounting. The group of accounting principles includes the principles that reflect conditions of accounting procedures application during collection, recording, grouping, systematization, classification and consolidation of data on business operation items. The principles of development and submission of financial statements are related to the conditions of preparing and publishing the statements by companies.

References:

1. On accounting and financial statements in Ukraine: The Law of Ukraine dated July 16, 1999, No. 996-XIV [Electronic resource]. Access mode – <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
2. Butynets F.F. Alpha and Omega of accounting or my painful non-confession: [Monograph] / F.F. Butynets, Zhytomyr: PP «Ruta», 2007. – 328 p.
3. Petruk O.M. Harmonization of national accounting systems [Monograph] / O.M. Petruk. – Zhytomyr: ZhDTU, 2005. – 420 p.
4. Raboshuk A.V. The essence and purpose of accounting standards and statements / A.V. Raboshuk // Accounting, analysis and control: theory, methodology, organization. The results of scientific research of accounting and control problems from Zhytomyr school of accounting sciences [Monograph]. – Zhitomir: ZhGTU – 2007. – 448 p. – Pp. 161-183.
5. Safronova N.G. Financial Accounting: [Study Guide] / N.G. Safronova, A.V. Yatsyuk. – M.: INFRA-M; Novosibirsk Sibirskoesoglashenie, 2003. – 527 p.
6. Hendriksen E.S. Accounting Theory: [translated from English] / E.S. Hendriksen, M.F. Van Breda / Edited by prof. Ya.V. Sokolova – M.: Finansy i Statistika, 1997. – 576 p.

Альфер О.В.

студентка,

*Донецький національний університет економіки та торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського*

МІЖНАРОДНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Однією з найбільш прибуткових галузей економіки в світі є туристська діяльність. Її справедливо називають «феноменом ХХ століття», для багатьох країн вона є джерелом отримання прибутку, що стимулює економічний розвиток [1].

Як і будь-яка інша сфера господарської діяльності, індустрія туризму є дуже складною системою. Постійне розширення міжнародного туристичного обміну зумовило потребу його міжнародно-правової регламентації і створення спеціалізованих міжнародних туристичних організацій. Туристичні обміни пов'язані з перетинанням державних кордонів, а перебування туристів на території іноземної держави і переміщення по ній, з уваги на єдиний підхід, повинно регулювати міжнародне право [2].

Сукупність принципів і норм, що регулюють діяльність держав у галузі туризму та міжнародних подорожей з метою задоволення великого кола культурних та духовних потреб людини, складає інститут міжнародного туристського права [3].

Норми, що входять в даний інститут, забезпечують найбільш ефективне співробітництво держав у галузі туризму й закріплюють взаємну зацікавленість в їх розвитку учасників туристського обміну. У зв'язку з цим більшість норм міжнародного права в галузі туризму було прийнято на міжнародних конференціях та нарадах з туризму. Серед великого кола міжнародних нормативно-правових актів найбільш вагомими є:

-1963 року в Римі конвенцією ООН було прийнято «Загальну резолюцію з розвитку туризму». Ця резолюція сприяла спрощенню установлених формальностей щодо міжнародного туризму;

-1969 року в Софії відбулася міжнародна конференція ООН, на якій було прийнято резолюцію про виникнення Всесвітньої туристської організації (ВТО);

-1980 року на Філіппінах відбулася Всесвітня конференція з туризму. Результатом роботи стала «Манільська декларація з всесвітнього туризму»;

-1982 року в Мексиці відбулася Всесвітня нарада з туризму при ВТО, на якій було затверджено «Документ Акапулько»;

-1985 року на VI сесії Генеральної Асамблеї ВТО в Софії була схвалена «Хартія туризму», частину якої склав «Кодекс туриста». У цьому документі закріплено основні завдання держав у сфері туризму, а також основні права й обов'язки туристів;

-1989 року на Міжнародній конференції з туризму, яка проходила в Гаазі в Міжпарламентській спілці в Гаазі було прийнято «Гаазьку декларацію з туризму», в якій було заявлено місце туризму в соціально-економічному житті усіх стран та народів;

-1995 року в Швеції пройшла Перша Міжнародна конференція з безпеки туризму та зменшенню ризиків при здійсненні подорожей;

-1995 року в Іспанії відбувся міжнародний форум з метою привернути увагу парламентів і місцевих органів влади до основних проблем туризму;

-2000 року в Мадриді в рамках міжнародної туристської виставки ВТО пройшов міжнародний семінар з проблем підготовки кадрів в галузі туризму. Було прийнято декілька рекомендацій щодо розвитку кадрових ресурсів [4].

Міжнародний туризм став важливою галуззю світової економіки. За даними Всесвітньої ради з туризму і подорожам, його внесок у світовий ВВП становить майже 11%, забезпечуючи зайнятість понад 10% усієї робочої сили і 11% інвестицій і майже стільки ж податкових надходжень. У світі розуміють значення доходів від розвитку туризму для економіки своїх країн і тому докладають чимало зусиль для заохочення приїзду іноземців. Україна сприяє розширенню та зміцненню міжнародного співробітництва в галузі туризму на принципах і нормах розроблених Всесвітньою туристською організацією (ВТО) [5].

Правову основу міжнародного співробітництва в галузі туризму становлять міжнародні договори України, укладені відповідно до закону «Про міжнародні договори України». Наша країна бере участь у діяльності міжнародних туристичних організацій відповідно до міжнародно-правових зобов'язань та статутних документів відповідних організацій.

Міжнародні угоди, що в них бере участь Україна, суттєво доповнюють її внутрішнє законодавство, міжнародні договори та угоди це, насамперед, Договір про співробітництво в галузі туризму, що підписаний в рамках СНГ 23 грудня 1993 року, а також двосторонні угоди з Індією (27.03.1992), Грузією (13.04.93), Великим Герцогством Люксембург (12.02.1994), Туреччиною (30.05.1994), Тунісом (07.04.1995), Російською Федерацією (16.07.1999), Вірменією (11.12.1999) [10].

Розвиток міжнародного туристичного співробітництва є головною та основоположною функцією, першочерговим напрямком діяльності Держтуризмкурортів. Першочерговим напрямком роботи Держтуризмкурортів залишалася розбудова договірно-правової бази зовнішніх зносин – по результатах проведеної роботи станом на 1.04.2006 р. укладено 43 міждержавні та міжвідомчі угоди про співробітництво в галузі туризму, в тому числі із країнами ЄС [6].

Набуття Дійсного членства України у ВТО стало імпульсом до здійснення ряду важливих заходів, спрямованих на посилення значення туризму в суспільно-економічному житті держави: видано Указ Президента України «Про встановлення Дня туризму», який відзначається 27 вересня в рамках Всесвітнього дня туризму. Щорічному Міжнародному туристичному салону «Україна» – найбільшому

виставковому заходу на теренах нашої країни, організатором якого є Державна служба туризму і курортів, надано статус заходу, що проходить під егідою ВТО, за участю представників ВТО, з використанням символіки ВТО, а також включенням Салону до Календаря міжнародних туристичних заходів ВТО [7].

На сучасному етапі розвитку ринку міжнародних подорожей, туризму в Україні приділяється належна увага, що підтверджується прийняттям у 1995 році спеціального Закону України «Про туризм» від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР (Далі – Закон № 324) і внесення в нього за час дії близько десятка поправок. Цей Закон визначає загальні правові, організаційні, екологічні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України в галузі туризму. Стаття 6 Закону № 324 проголошує туризм одним з пріоритетних напрямів розвитку економіки та культури і декларує створення сприятливих умов для туристської діяльності. У цей час, сучасний розвиток туризму в Україні характеризується наявністю глибоких протиріч в його організаційній структурі, спрямованості розвитку, стані якісних і кількісних характеристик [7].

Тож, можна зробити висновок, що з одного боку, стан розвитку внутрішнього туризму в Україні розцінюється як кризовий, пов'язаний з різким падінням досягнутих раніше обсягів надання туристських послуг, скороченням матеріальної бази у сфері соціального туризму й значною невідповідністю потребам населення в якісних санаторно-курортних послугах. З іншого боку, відзначаються високі темпи будівництва готельних об'єктів, що відповідають найвищим світовим стандартам, розвитком малих готелів, значне збільшення обсягів виїзного туризму, зростання підприємницької активності у сфері рекреації та туризму в промислових і південних регіонах України [5].

Список використаних джерел:

1. Александрова А. Ю. Международный туризм: Учебн. пособие: для вузов. – М.: Аспект Пресе, 2001.
2. Борисов К. Г. Международный туризм и право: Учебн. пособие. – М.: Издательство «НИМП», 1999.
3. Балабанов И. Т., Балабанов А. И. Экономика туризма. Учебн. пособие. – М.: Финансы и статистика, 1999.
4. Гірняк О. М., Лазановський П. П. Менеджмент. – Львів: «Магнолія плюс». 2006.
5. Соколов Ю.М. Міжнародний туризм і його правове регулювання. – М.: 1997.
6. Туризм в Україні / Мінюст, ТАУ, Держкомтуризму, Ужгород, 2000, т. 5.
7. Тимченко Л.Д. Международное право. – Харьков: Консум, 1999.

Біланюк В.В., Ковальчук О.О.

студенти,

Університет державної фіскальної служби України

АНАЛІЗ МІГРАЦІЙНОГО РУХУ УКРАЇНИ

Міграція населення є важливою складовою в житті людства і його розвитку. Завдяки міграції людство має різноманітність рас і етносів населення Землі, були створені міста-мільйонери, міські агломерації.

Дана тема є актуальною оскільки в умовах глобалізації світового господарства міграція робочої сили відіграє провідну роль серед форм прояву міжнародних економічних відносин. Під впливом інтенсифікації виробничих процесів, поширення новітніх технологій, структурної перебудови національних економік, трудова міграція впливає на всі процеси в суспільстві та породжує вагомі економічні, політичні, соціальні, природні проблеми, але водночас сприяє